

L'ELABORACIÓ DEL CATÀLEG DEL PATRIMONI HISTÒRIC ARQUITECTÒNIC D'ARENYS DE MUNT

Francesc Forn i Salvà

Col·lectiu pel Museu Arxiu d'Arenys de Munt

Per al nostre país, l'inici de la democràcia fou una etapa il·lusionada i plena d'esperances; s'encetava un període de llibertats, en el qual podríem recuperar i normalitzar la nostra llengua i la nostra cultura. Bona part del jovent d'aquells moments, ens vam sentir implicats en aquest procés de reconstrucció nacional. Un dels aspectes que més ens amoinava era la protecció del nostre patrimoni històric i cultural que constituïa per a nosaltres, com segueix essent avui, una part transcendental del nostre passat i de la nostra ànima col·lectiva.

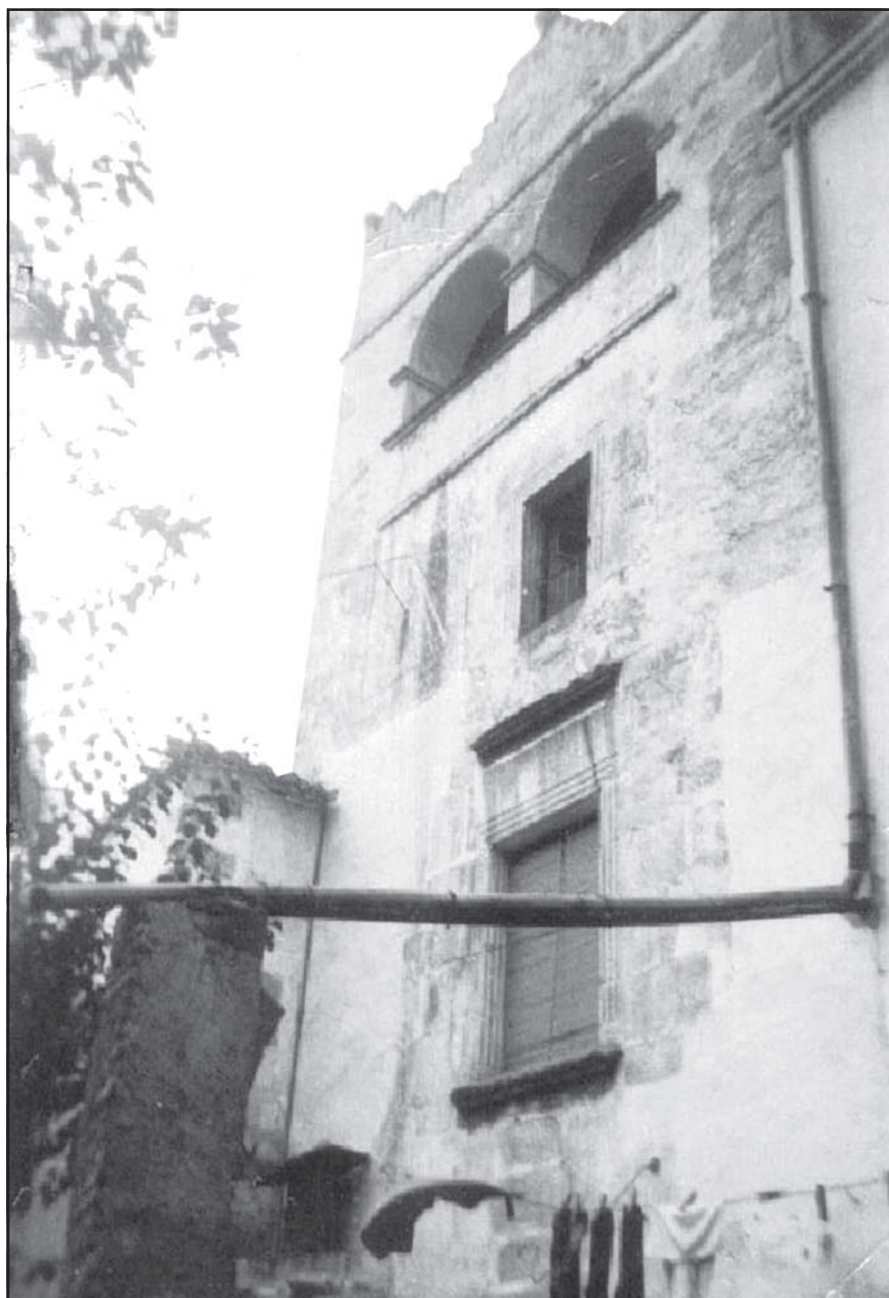
L'any 1982 es creà a Arenys de Munt el Grup de Defensa del Patrimoni, amb un objectiu clar de conscienciar la nostra gent de la necessitat de protegir determinats elements culturals que dotaven de personalitat el nostre poble. L'any 1984, amb el segon ajuntament democràtic, un fet luctuós va sacsejar les consciències de la majoria d'arenenyencs: la torre de defensa i la masia de Can Pibernat, un conjunt imponent aixecat al segle XVII i ubicat en ple centre urbà, s'esfondrava després de força anys de deixadesa i abandonament. Un any després, el novembre de 1985, amb el record coent de Can Pibernat, el Grup de Defensa del Patrimoni incorporava noves persones i esdevenia Col·lectiu pel Museu Arxiu d'Arenys de Munt, una nova entitat inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, que es plantejava com a eix de la seva actuació la protecció del patrimoni històric, arquitectònic i cultural i la recuperació de la memòria històrica, centrada especialment en la generació republicana.

Una de les primeres actuacions del Col·lectiu fou l'elaboració, al llarg de l'any 1986, d'una proposta de *Catàleg del patrimoni històric*

arquitectònic d'Arenys de Munt. Es volia evitar, amb una certa pressa, que es repetís un fet semblant al de la destrucció de Can Pibernat. El model que vam utilitzar fou, bàsicament, el *Catàleg del Patrimoni de Mataró* i, d'una manera secundària, el d'Arenys de Mar. El *Catàleg* elaborat pel Col·lectiu consta d'una justificació i una valoració de la seva necessitat, una evolució històrica d'Arenys de Munt, la metodologia utilitzada, el *Catàleg* pròpiament dit i una bibliografia general. S'introdueixen, de forma molt esquemàtica, tres nivells de protecció: A: protecció total, B: protecció de façanes, C: protecció d'algun element. Els elements catalogats es repartien en els àmbits següents: Masies (disset unitats catalogades), Edificis urbans (divuit unitats catalogades), Edificis religiosos (dues unitats), Ambients (tres espais), Espais naturals (un àmbit) i Altres (tres elements i àmbits). En total, es catalogaven quaranta-quatre elements.

Posteriorment, s'hi afegiren sis masies, quatre edificis urbans, un paratge natural i una font pública. El nombre total pujava a cinquanta-sis elements que haurien d'estar protegits.

La nostra impaciència per protegir el patrimoni, però, no s'encomanà als polítics que, en general, ens consideraren gent «no afecta». Avui, vint-i-dos anys després d'haver elaborat el *Catàleg*, l'Ajuntament d'Arenys de Munt encara no ha aprovat el *Catàleg del patrimoni històric, arquitectònic i natural d'Arenys de Munt*. Durant aquests anys, l'únic que va fer l'Ajuntament va ser elaborar un llistat basat en el primer *Catàleg* (prescindint del segon afegit) i respectar, més o menys (més aviat menys que més, ja que alguns elements van ser descatalogats), els elements afectats en cas que es demanessin permisos d'obres. També, ara farà uns quatre anys, es va elaborar un *Catàleg del patrimoni natural* per part d'una empresa especialitzada i, recentment, una altra empresa ha elaborat un nou *Catàleg*, més complet que el que nosaltres vàrem elaborar. Però el *Catàleg* segueix esperant l'aprovació municipal que, si hem de ser optimistes, arribarà al llarg d'aquesta legislatura. És el que tots esperem i representarà la culminació de molts esforços basats en la creença, refermada dia a dia, en un progrés que ha d'assentar-se sòlidament en el respecte a la nostra tradició i a les nostres arrels culturals.

Can Pibernat. Any 1944.